

Ruth: een actieve 'Bijbel-lezer'!

Lessen uit Ruth 2

Wij zijn meestal geen actieve arenlezers en hebben weinig kennis van de onnaspeurlijke rijkdom van Christus. Het aren rapen stelt eisen waaraan wij niet altijd bereid zijn te voldoen. Dit wordt duidelijk in de karaktereigenschappen die Ruth tot zo'n uitnemende aren-oplezer maakten.

Ten eerste onderscheidde zij zich door een nederige en onderworpen gezindheid. Zij zei tegen Naomi: 'Laat mij naar het veld gaan' (2:2) en ze zei tegen de knecht: 'Laat mij toch oplezen' (2:7). Zij handelde niet onafhankelijk van anderen die ouder waren en meer ervaring hadden dan zichzelf. Aanwijzingen en raadgevingen sloeg ze niet in de wind. Zij was niet eigenzinnig, wat haar ertoe had kunnen brengen om te doen wat goed was in haar eigen ogen. Petrus schreef: 'Jongeren, wees aan de oudsten onderdanig. En wees allen tegenover elkaar met ootmoed bekleed; want God weerstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade' (1 Petr. 5:5). De Geest van God verbindt onderdanigheid en nederigheid met elkaar. Een trotse persoon onderwerpt zich niet graag en een ongebroken wil is de grootste verhindering om op te groeien in de genade.

Ten tweede onderscheidde Ruth zich door ijver. In 2:7 staat: 'Zo is zij gekomen en zij is gebleven van vanmorgen af tot nu toe. Zij heeft bijna niet binnen gezeten'. En in 2:17 lezen wij: 'Zo raapte zij aren op de akker tot de avond'. Het ontbreekt bij gelovigen vaak aan ijver in de dingen van God. Wij zijn ijverig genoeg in de dingen van deze wereld, maar voor de Heer hebben we alleen de ogenblikken die overblijven. We bestuderen Zijn Woord onvoldoende en het gebed schiet er maar al te vaak bij in.

Het hoge tempo en de moeilijkheden in het leven slokken bijna al onze tijd op, maar de vraag blijft: hoe gebruiken we de weinige tijd die we hebben? In Hebr. 6:11 vermaant de schrijver ons ijverig te zijn en hij voegt hij eraan toe: 'Opdat u niet traag wordt, maar navolgers van hen die door geloof en geduld de beloften beërven'. Als we ernaar verlangen te genieten van onze erfenis, dan moeten we ijverig zijn. Wanneer we wel tijd kunnen vinden om de krant of ontspanningslectuur te lezen, maar geen tijd hebben voor de grazige weiden van Gods heilige Woord, is het geen wonder dat we maar weinig geestelijke vooruitgang tonen.

Ten derde was Ruth volhardend. Zij was niet de ene dag ijverig en de andere lui, maar 'zij bleef dicht bij de meisjes van Boaz om aren te rapen, tot de gersteoogst en de tarweoogst voorbij waren' (2:23). De Bereërs worden in het bijzonder geprezen, niet alleen omdat zij de Schriften onderzochten, maar omdat ze het dagelijks deden (Hand. 17:11). Het is gemakkelijk om één dag ijverig te zijn, maar om dat iedere dag te zijn, is volharding nodig. Dagelijks is een moeilijk woord, het stelt ons op de proef. Laat de discipel 'zijn kruis dagelijks opnemen', zo zei de Heer (Luk. 9:23). Een grote krachtinspanning om je heldhaftig op te offeren is betrekkelijk gemakkelijk, maar de toetssteen is of wij rustig iedere dag Christus blijven volgen. Niet degene die een goede start maakt, maar wie volhoudt wint de wedstrijd.

Ten slotte lezen we van Ruth: '... en wat zij geraapt had, klopte zij uit' (2:17). Het is niet genoeg om gerst en tarwe op te rapen, het moet ook uitgeklopt worden. De waarheid die we leren door persoonlijke studie of door de dienst van anderen, moet het onderwerp van gebed en overdenking

zijn om geestelijk te groeien. Alleen maar kennis van de waarheid verwerven maakt iemand verwaand. Wij moeten ervan genieten in gemeenschap met de Heer, anders leidt het ons niet verder in de kennis van de Heer. Om geestelijke vooruitgang te boeken is het nodig dat wij ons onderscheiden door:

- (1) onderworpenheid,
- (2) ijver,
- (3) volharding, en
- (4) overdenking.

Naast een goede geestelijke houding heeft een individuele gelovige ook de hulp van anderen nodig om zijn of haar geestelijke groei te bevorderen. Dat wordt duidelijk in de verschillende personen die in dit hoofdstuk een rol spelen. Naomi, de arbeidsters, de maaiers, de knecht die over de maaiers gesteld was en ten slotte Boaz, een zeer vermogend man. We komen ze allemaal in relatie met Ruth tegen. Op allerlei manieren helpen zij haar bij het arenlezen. Zij stellen de verschillende mensen voor, die door en voor Christus werkzaam zijn om de geestelijke groei van Zijn volk in de genade te bevorderen.

Naomi was een bloedverwante van Boaz, 'de man, geweldig van vermogen', zoals de oude Statenvertaling het zegt. Zij kon Ruth raad geven en haar veel leren. Zo is het nu ook. Er zijn gelovigen die langer op weg zijn met Christus. Zij kunnen door hun ervaring jongere gelovigen onderwijzen en raad geven, ondanks dat zij net als Naomi meer dan eens gefaald hebben. We kunnen ons Naomi moeilijk voorstellen als iemand met de gave om te leren of te prediken. Zij is eerder één van de oudere gelovigen die voorbeelden voor anderen behoren te zijn, 'leraressen van het goede' en bekwaam om jongere vrouwen liefdevol van advies te dienen (Titus 2). In de geest van deze verzen zei Naomi direct: 'Ga, mijn dochter' (2:2), zonder bezwaar te maken of Ruth iets in de weg te leggen. Zij moedigde haar aan dit goede werk te gaan doen.

Naomi zag met blijdschap hoeveel vorderingen Ruth had gemaakt: 'Haar schoonmoeder zag wat zij geraapt had' (2:18). Ze toonde belangstelling voor de vorderingen van Ruth. Ze vroeg: 'Waar heb je vandaag aren geraapt en waar heb je gewerkt?' (2:19). Zij vertelde Ruth dat Boaz aan hen verwant was. Zij gaf haar liefdevol het advies om op het veld van Boaz te blijven (2:20,22). Wij zouden vandaag de dag graag meer de gezindheid van Naomi zien: ouderen die zorg dragen voor de jongeren, hen bemoedigen, belangstelling tonen voor hun vorderingen en geestelijk welzijn, hen onderwijzen in de kennis van Christus en raad geven voor het 'aren lezen'.

Ook de meisjes waren Ruth behulpzaam bij het arenlezen (2:8, 22 en 23). Zij vormden het gezelschap met wie Ruth optrok. Het is een beeld van de gelukkige omgang en gemeenschap (relatie) tussen hen die de Heer toebehoren, die elkaar helpen in de geestelijke groei.

Boaz waarschuwde Ruth: 'Ga niet op een andere akker aren rapen. Ook moet u hier niet weggaan, maar u moet dicht bij de meisjes blijven die voor mij werken' (2:8). Er waren andere velden en andere vrouwen, maar die kenden Boaz niet. Op het pad van het geloof doet iedereen er goed aan de waarschuwing van Boaz ter harte te nemen. De wereld heeft allerlei aantrekkelijke velden en kan ons zo nu en dan heel 'aangenaam' gezelschap bieden, maar dat alles behoort niet aan Christus. In de dagen van de apostelen gaf de wereld hun een gevangenis; 'en toen zij losgelaten waren, gingen

zij tot de hunnen' (Hand. 4:23). Wij ontkomen niet aan de omgang met mensen uit de wereld in de dingen van dit leven, maar zij vormen niet de kring waarin we ons verheugen in de gemeenschap met de Heer en waar we geestelijke vorderingen maken. Dat wordt alleen gevonden bij 'de onzen', het gezelschap van hen die de Heer toebehoren. Het resultaat van de ongestoorde gemeenschap van de kinderen van God in de eerste dagen van de Christenheid was 'grote kracht' en 'grote genade' (Hand. 4:33).

In Hebrëen 10 staat de vermaning: 'Laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Laten we de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen gewoon is, maar elkaar aan sporen, en dat zoveel te meer als u de dag ziet naderen' (vs. 24-25). De gelovigen zijn niet de bron van liefde en goede werken, maar hun gezelschap bevordert dat wel. De dag van het oordeel voor de wereld nadert. Daarom doen we er goed aan ons af te zonderen van werelds gezelschap om ons goede deel te vinden bij 'de meisjes van Boaz', zij 'die hun kleren niet bevlekt hebben' (Openb. 3:4). Hoe meer de dag nadert, hoe dichter we bij elkaar moeten blijven.

De maaiers hadden ook hun taak ten opzichte van Ruth (2:4, 5-7, 9 en 21). Zij waren knechten van Boaz en toonden duidelijk de eigenschappen van dienstknechten van de Heer, die hun medegelovigen willen dienen (1 Kor. 16:15). Een eerste vereiste voor een dienstknecht van de Heer is Zijn aanwezigheid bij hen. Boaz begroette zijn maaiers en wenste hen toe: 'De Heer zegene u!' (2:4). In dezelfde geest lezen we in het evangelie: 'En zij gingen uit en predikten overal; en de Heer werkte mee' (Mark. 16:20).

Ten tweede kon het dienstwerk voor Boaz alleen efficiënt gedaan worden in afhankelijkheid van de knecht 'die over de maaiers gesteld was' (2:5). We hebben niet alleen de Heer nodig, maar ook de leiding van de Geest: de Goddelijke Persoon Die wordt voorgesteld door de knecht van wie de naam niet wordt vermeld.

Ten derde gingen de maaiers vooraan en Ruth volgde hen, zoals ze ook zei: 'Laat mij toch aren rapen ... achter de maaiers' (2:7). De Bijbel laat zien dat er onder het volk van God voorgangers zijn die geestelijk leiding geven en het Woord van God tot ons spreken. Wij horen hun geloof na te volgen, hen te gehoorzamen en ons te onderwerpen, 'want zij waken over uw zielen' (Hebr. 13:7 en 17).

Ten vierde waren er jonge mannen, knechten van Boaz, die water schepten uit de put (2:9). Ruth kreeg het voorrecht dat water te drinken, maar het was de verantwoordelijkheid van de mannen het water te putten. Niet iedereen wordt geroepen of is geschikt om 'water te putten' uit de diepe bronnen van Gods Woord, maar wanneer het in de vaten is gedaan, kan iedereen het drinken tot zijn dorst is geleest. Het water in de put ligt buiten het bereik van velen, het water in het vat is beschikbaar voor iedereen. Daarom zei Boaz tegen Ruth: 'Ga dan naar de vaten en drink' (2:9b).

Tegen Timotheüs wordt gezegd: 'Behartig deze dingen, leef daarin'. Dat wordt met het scheppen van het water uit de put bedoeld. Het moest 'aan allen duidelijk' worden, dat hij die dingen behartigde, zodat het water uit de put beschikbaar werd voor allen (1 Tim. 4:15).

Ten vijfde ontvingen de maaiers bijzondere aanwijzingen van hun meester om hen geschikt te maken voor hun dienst. 'Boaz gebod zijn knechten aldus: Laat haar ook tussen de schoven rapen en val haar niet lastig. Ja, laat ook opzettelijk voor haar wat vallen uit de bundels van de aren en laat het liggen, zodat zij het op kan rapen en bestraf haar niet' (2:15-16). De specifieke noden van de enkeling vragen om bijzondere aanwijzingen van de Heer. Een dienaar moet heel dicht bij zijn Meester zijn,

om te weten hoe hij in ieder individueel geval iets uit de bundel moet trekken, zonder 'beschaamd te maken' en 'ruw uit te varen'.

De Heer is hierin, zoals in alles, ons volmaakte Voorbeeld. Toen Hij op de opstandingsdag een boodschap had voor Petrus, sprak de engel: 'Zeg tegen Zijn discipelen, en Petrus...' Op dat moment trok Hij in oneindige volmaaktheid 'iets uit de bundels' voor een dwalend schaap, zonder 'beschaamd te maken' en zonder 'ruw uit te varen' (Mark. 16:7).

Ten slotte gaf Boaz aan Ruth de opdracht om bij zijn knechten te blijven, 'totdat zij met heel mijn oogst klaar zijn' (2:21). Zoals het was met de knechten van Boaz, is het ook met de dienstknechten van de Heer. De apostel gebruikt de heerlijke hoop die voor ons ligt om de knechten in hun dienst te bemoedigen: 'Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heer, in de wetenschap dat uw arbeid niet tevergeefs is in de Heer' (1 Kor. 15:58).

De knecht van Boaz die over de maaiers gesteld was, had ook zijn functie in verband met de vorderingen die Ruth maakte bij het arenlezen. Zijn naam wordt niet vermeld, we horen niet veel over hem, maar op de achtergrond is hij steeds aanwezig. Hij hield voor Boaz toezicht op iedere maaier op zijn veld. Bovendien bracht hij Ruth in contact met Boaz en sprak hij met hem over Ruth. Deze knecht handelde volmaakt in overeenstemming met de gedachten van Boaz. Hij vertelde hem alles over Ruth, haar afkomst en haar werklust, maar hij sprak geen enkel geringschattend woord over haar. Hij wist van tevoren dat Boaz Ruth zou aanmoedigen om aren te rapen op zijn veld.

Hamilton Smith

Uit: 'Groeien in genade' (het Bijbelboek Ruth)

door W.T.P. Wolston en H. Smith

te bestellen bij bestel@uhwdw.nl